

BAKONYI KARSZTVÍZ

BAKONYKARSZT VÍZ- ÉS CSATORNAMŰ Zrt.

XXIII. ÉVFOLYAM 3. SZÁM

A ZRT. LAPJA

2018. SZEPTEMBER

Nyár végi villámárvíz az Ajkai Üzemérménkségen

A megújult iszapvíztelenítő gépház Ajkán

Szeniorok délutánja a múzeumban

TARTALOM

„Céges konzultáció”.....	2
Éves elszámolás.....	2
Mentorálás.....	3
Nyár végi villámárvizek.....	4
Az idei év fejlesztései.....	5
Szeniorok délutánja a múzeumban.....	6
Nívódíjas üzemérménkségvezető.....	7
TEKERAKARSZT 2018.....	8
Erzsébet igazi nyugdíjas lett.....	9
20 éve történt – 20 éve írtuk.....	10
Őszi napok a „csend völgyében”.....	11
Humán Hírmorzsák.....	12

„CÉGES KONZULTÁCIÓ” ÖTLETLÁDA ÚJRA GONDOLVA

A korábbi években is meghirdettük már, de valamiért akkor nem volt fogadóképes a kollektíva arra a véleménynyilvánítási lehetőségre, melyet „Ötletláda”-ként ismertettünk. A kihelyezett gyűjtődobozokba, a poron kívül mást nem találtunk. Mostanság ezeket a ládákat – az ötletet is – leporoltuk és új tartalommal töltöttük meg. Az újdonság abban rejlett, hogy egy konkrét kérdésre vártuk a választ. Ez láthatóan sikerült, mivel a korábbi próbálkozásunk sikertelensége ellenére, most számtalan ötlet került a gyűjtődobozokba.

A javaslatokat megvizsgáltuk és az arra érdemeseket meg is valósítottuk/megvalósítjuk. Természetesen érkeztek olyan javaslatok is, amelyeket – komolytalansága, vagy teljesíthetlensége okán elvetettünk.

Milyen intézkedéseket, fejlesztéseket javasolna a munkakörnyezet javítására?

Így szólt első kérdésünk, amelynek megválaszolására a jellemző aktivitás változó volt. Három szervezeti egységnél: Nagyvázsony, Veszprém (a Köz-

ponttal együtt) és Ajka, érezték úgy a válaszadók, hogy javaslataikkal tudnának javítani a munkakörnyezeten. A veszprémi javaslatok 56 témakört érintettek, az ajkai javaslatok 19-et, Nagyvázsonyból pedig egy javaslat érkezett. Igaz, hogy ott az egész üzemviteli épület felújítását javasolta egy kolléga.

A javaslatok közül megvalósult:

- a mosdóhelyiségek a központi épület földszintjén;
- az elektronikus, valamint az irodákban felhalmozódott hulladékok elszállítása;
- az igényeknek megfelelően nagyobb monitorok kerültek beszerzésre, melyek beüzemelése folyamatos;
- irodai masszázs és gerinctorna.

Tervezés alatt:

- Veszprém-ben a parkolóhelyek átalakítása, valamint a murvás parkolóban több férőhely kialakítása.

A sikereken felbuzdulva folytattuk az „ötletelést”, és május végéig vártuk a javaslatokat, ötleteket a kihelyezett gyűjtőhelyeken a következő kérdésre.

Melyek azok a munkaeszközök, amelyek akadályozzák a hatékony munkavégzést?

Erre a kérdésre lényegesen kevesebb javaslat érkezett a kollégáktól Zircről, Veszprémből (a Központtal együtt) és Ajkáról. A javaslatokat ezúttal is kategorizáltuk és megvalósíthatóság szerint értékeltük és osztályoztuk.

Javaslatként merült fel például a szelektív hulladékgyűjtés megvalósítására.

Azokat a kollégákat, akiknek ötlete megvalósítható, és megvalósításra is kerül, valamint vállalták a nevüket javaslataik leadásakor (anonim módon is elfogadjuk a javaslatokat!) díjazni szeretnénk. A díj várhatóan valamilyen „élmény” vagy tárgyeremény lesz (pl. színházjegy, sportrendezvényre szóló belépő, stb.) A díjazás kialakítása még kidolgozás alatt van, de hamarosan új kérdéskörben kérjük ki munkavállalóink javaslatait. A kérdéskört a Belső Hírlevélben tesszük közzé.

Stadler Emese

ÉVES ELSZÁMOLÁS

A keletkezett túlfizetések visszautalása Társaságunknál nem automatikusan történik.

Ha az elszámolást követően a felhasználó számára visszatérítés jár, az összeget a soron következő számla összegéből írjuk jóvá, vagy ha a visszajáró összeg az első, soron következő számlánál magasabb, akkor a többi soron következő számla összegét csökkentjük.

Minden esetben jóváírásra kerül az 5.000,- Ft alatti túlfizetés. Az 5.000,- Ft feletti túlfizetés esetén a felhasználó részéről írásos kérelem benyújtása szükséges, aminek nyomán a visszautalást az elbírálását követő 8 napon belül készpénzfizetéssel vagy átutalással teljesítjük, a jogosult által meghatározott fizetési számlára.

K. A.

ÉRDIEK NYERTÉK A SZERELŐVERSENYT

Az Érd és Térsége Víziközmű Kft. csapata nyerte a Magyar Víziközmű Szövetség által rendezett XVII. Országos Víziközmű Szerelőversenyt. A második helyet szoros csatában, pontegyenlőség után a jobb gyakorlati eredménye alapján a KAVÍZ Kaposvári Víz- és Csatornamű Kft. szerezte meg. A harmadik helyen a Fővárosi Vízművek végzett.

A megmérettetésen 22 csapat indult, közülük három a határon túlról érkezett. Az Apa Nova Bukarest vízmű csapata a román versenyt nyerte meg, a SEVAK szerelői pedig a szlovákiai viadalon bizonyultak a legjobbnak, és a MAVÍZ felkérésére vettek részt az eseményen. A harmadik külföldi csapat Burgenlandból érkezett, a házigazda Soproni Vízmű Zrt. meghívására.

A rendezvény első napján szerelési feladatot kellett megoldania a csapatoknak, a második napon pedig elméleti felkészültségüket tesztelték. A két nap összesített eredménye alapján alakult ki a végső sorrend.

Az Érd és Térsége Víziközmű Kft. csapatának győzelme azt is jelenti, hogy a legkevesebb felhasználói egyenértékkel rendelkező szolgáltató szerelői bizonyultak a legjobbnak a 22 induló csapat közül. (MAVÍZ információ)

MENTORÁLÁS

Az utóbbi egy-két évben jelentősen megváltozott a hazai munkaerő piac, mely egyre kedvezőtlenebb helyzetbe hozza a hazai víziközmű szolgáltatókat, így a BAKONYKARSZT Zrt.-t is. A szakképzett munkaerő hiánya, a szakemberek elvándorlása egyre égetőbb probléma és a tendencia folytatódása rövid időszakon belül már a biztonságos szolgáltatást is veszélyeztetheti. A víziközmű szektorban ugyanakkor jelentős, a munkaerőt vonzó, illetve megtartó bérfejlesztésre, hathatós állami támogatás nélkül nincs mód és sajnos a Társaság jelenleg nem tud olyan forrásról, pályázatról, melyet igénybe vehetne a jövedelmek kiegészítése, emelése tekintetében. A szakképzett, nagy gyakorlattal rendelkező kollégáink nyugállományba vonulása, vagy a víziközmű szektorból való távozása azt eredményezi, hogy a szakemberpótlásra, az újonnan belépő kollégák megtartására és a Társaságba való integrálásra nagyobb hangsúlyt kell fektetni.

Tapasztalatok szerint a munkaerő felvétele és megtartása jelentősebb erőfeszítést igényel, mint öt évvel ezelőtt. A szakemberpótlás kérdéskörében egy új szempont is megjelent azzal, hogy a munkaerő piacra beléptek a „Z” generációs munkavállalók. Beintegrálásuk több odafigyelést igényel a felgyorsult, digitalizált világban. Egyrészt ez, másrészt az új munkatársakkal való „általános törődés” igénye

indokolta a Társaságnál a „Mentorprogram” bevezetését.

A Társaság tevékenységéből adódóan igen fontos a szakképzett munkaerő megléte. Sajátosságunk az is, hogy a munkavállalók átlagéletkora magas, jelenleg 48 év. A szakma szeretete, a „vízműves lét” korábban apáról fiúra szállt, nem voltak ritkák a több generációs „vízműves” családok sem. Jellemzően pályakezdőként helyezkedtek el és szinte egész életüket a vízmű berkein belül töltötték, példát mutatva gyermekeiknek, akik szintén ezt a szakmát választották. Ez a tendencia is folyamatosan változik, csökkenni látszik. Ma már az „Y” és „Z” generációs munkavállalók általában nem egy életre választanak munkahelyet, nem nyugdíjig terveznek. Jobb munkahelyi körülmények és a magasabb jövedelem reményében gyorsan váltanak munkahelyet. A fiatalok körében a fluktuáció markánsan emelkedni látszik az elmúlt évekhez viszonyítva.

A tapasztalat azt mutatja, hogy „elfogynak” a szakmunkások. Míg a korábbi években (2010-től) a Társaság tanulószerveződéssel foglalkoztatott diákokat vízvezeték- és vízkészülék-szerelő szakmában – tanévenként általában 4-5 főt – manapság már a képzésre sem jelentkezik a fiatalok. Azok közül a diákok közül, akik a Társaságnál töltötték a gyakorlatukat, 5 fő jelenleg is itt dolgozik. Ez azt mutatja, hogy korábban is volt már megtartó ereje a Társaságnak, a

pályakezdők szívesen maradtak nálunk, mint munkavállalók. A Mentorprogrammal ezt a megtartó erőt szeretnénk fokozni és „becsábítani” a munkatársakat a Társaság munkavállalói közé.

A társasági Mentorprogram célja tehát a társasághoz érkező munkavállalók beilleszkedésének elősegítése. A kidolgozás kezdetén úgy döntöttünk, hogy nem csak a pályakezdők esetében alkalmazzuk a programot, hanem minden, a Társasággal először munkaviszonyt létesítő munkavállalóra kiterjesztjük azt. Ettől azt várjuk, hogy a hozzánk kerülő új kolléga komfortérzete javul, megbecsültebbnek érzi magát, ezáltal társasági elkötelezettsége is nő.

A mentor egy előre kiválasztott – és mentorrá kiképzett – munkavállaló, aki tanácsadóként, pártfogóként és akár szakemberként is segíti mind a pályáját kezdő, illetve másik munkáltatótól érkező munkatársat véleményével, tanácsaival.

A mentorokat az üzemegegyeségeken, ágazatonként – víz, szennyvíz, villanyszerelő és szellemi –, míg a központban – műszaki és gazdasági – területekenként választottuk ki. Figyelembe vettük a mentorok emberi tulajdonságait, szociális érzékenységét, valamint kommunikációs képességüket, hiszen ez teszi alkalmassá őket a feladatok ellátására. Ezen kívül vállalniuk kellett egy felkészítő képzést is.

A mentorálás időtartama 3+3 hónap. Az első három hónap a próbaidő időszaka. Amennyiben szükséges a további mentorálás, mert szeretnénk, hogy

a munkavállaló mindenképpen maradjon és szükségét látja a mentor és közvetlen felettese, az időszak meghosszabbítható még három hónappal.

A mentorálás időszakában havi díjazásban részesülő mentor már az első napon részt vesz az új munkavállaló felvételével kapcsolatos teendőkből, közreműködik a szervezethez történő zökkenőmentes belépés elősegítésében, oldja a stresszt, a feszültséget. Bemutatja az új munkavállalót a kollégáknak, elkalauzolja ahhoz a szervezeti egységhez, ahová felvételre került, megismerteti a társaságnál lévő eljárásrendekkel stb.

A mentor lényeges feladata a kapcsolatépítés segítése a munkatársi kapcsolatok kialakulásában, illetve kezeli a felmerülő konfliktusokat. A mentor fontos feladata ezen kívül, hogy visszajelzést ad a közvetlen felettesnek: értékeli az új kolléga hozzáállását meghatározott szempontok alapján, ugyanakkor segíti a mentoráltat érdekeinek érvényesítésében, esetleg képviseli a javaslatát és ötleteit.

A mentorok – összesen 26 fő – áprilisban oktatáson vettek részt 1-1 nap, 3 csoportban. Az oktatás során mentori feladataikra: munkavállalók fogadása, kalauzolása, mire van hatással a mentor és mire nem stb., valamint konfliktuskezelésre készítették fel őket.

Jelenleg öten mentorálnak, az Ajkai Üzemmérnökségen négy főt; a Várpalotai Üzemmérnökségen egy főt, az Értékesítési Osztályon pedig három főt.

Stadler Emese – L. P.

Simon Gábor, mentorált (Ajkai Üzemmérnökség): – Betanított csőhálózat-szerelőként kezdtem itt néhány hónapja. Ervin, a mentorom, aki a helyi viszonyokban való kiigazodást segíti. A kapcsolatunkban számomra az is nagyon jelentős, hogy én, mint mentorált bizalmasabb viszonyt alakíthatok ki vele, mint egy főnökkel.

Bali Ervin, mentor (Ajkai Üzemmérnökség): – Nehézgépezelő és betanított vízvezeték-szerelőként dolgozom már 10 éve. Mostani mentoráltamat elsősorban a helyi szokásokban kell „elkalauzolni”. Eligazítani, hogy a cégnél mit, hol talál meg. Szerencsés helyzetben vagyok, vagyunk, mert régóta ismerjük egymást.

Kuchtáné Fekete Adél, mentorált: – Az Értékesítési Osztályon kezdtem vízdijszámlázási ügyintőzőként, a munkakörben abszolút kezdőként. Első tapasztalataimat úgy fogalmazhatnám meg, hogy barátságos fogadtatásban részesültem, a mentorom sokat könnyít a helyismeretben. Kapcsolatunk nem annyira szakmai, inkább „emberközpontú”.

Madarász Bernadett, mentor (Központ): – Amolyan „betanítás” eddig is volt az új belépőkkel kapcsolatosan. A mentorálás viszont egy kicsit szélesebb körű, átgondoltabb, céltudatosabb tevékenységet eredményez. Hozzásegíthetjük az új munkavállalót a „vállalati kultúra” megismeréséhez. Empatikusan fejlődhetünk, értékes embereket ismerhetünk meg.

NYÁR VÉGI VILLÁMÁRVIZEK

A Dunántúl északi felén, szeptember elején, öt nap alatt 100-160 milliméter eső esett, míg az ország más területein, több helyen még 1 milliméternyi csapadék sem hullott. Az Országos Meteorológiai Szolgálat közlése szerint a keleti területekhez képest mindenképp, de az átlagoshoz képest is nagy mennyiségű eső zúdult le az ország nyugati részében az említett pár nap során.

Elsősorban a Bakony térségét érte legjobban az égi áldás. A hegység nyugati részén, Ajka környékén ez időszak alatt 150 milliméter eső esett. Szeptember 4 - én, a felhőszakadás nyomán, Ajkán tovább változott a város több része, és Városlődöt sem kerülte ki a szakadó eső. A villám árvizek nemcsak a lakott területek épített környezetét veszélyeztették, hanem azon túl is gondot okoztak. A Farkasgyepű külterületén fekvő vízbázist például a felhőszakadást követően napokig egyáltalán, illetve csak speciális járművel lehetett megközelíteni.

A villámárvizek következményeiről, az Ajkai Üzemmnökség területéről Csőbör Károly küldött képes „beszámolót”.

„Kételtűek” előnyben

Városlődön a Torna patak áradása jelentett gondot

Az Ajkai Üzemmnökség központi telephelye is „tová,, változott

Kislődön a vasúti átjáró szenvedte meg a felhőszakadást

Farkasgyepűn a védterület megközelítése napokig okozott nehézséget

AZ IDEI ÉV FEJLESZTÉSEI

A korábbi évek gyakorlatához igazodva, ugyan még mindig nem jelentős mértékű forrásokból, de folytatni tudtuk rekonstrukciós tevékenységünket az ivóvíz- és szennyvíz-hálózatokon. Idén először a Gördülő Fejlesztési Tervben ez évre rögzített feladataink nagy része megvalósulhat, így az üzemeltetett létesítményeknél is tudunk fejlesztéseket elvégezni. Üzleti Tervünk is teret engedett néhány nagyobb mértékű fejlesztésnek.

Többek között az előzetes egyeztetéseknek és ütemezéseknek köszönhetően, több utca vezetéke tudott megújulni az év elején Veszprémben, valamint Várpalota városának ivóvíz- és szennyvíz-hálózatain. Mindkét város esetében a második félévben megvalósítandó útburkolat felújításokat tudtuk ezzel elősegíteni. Kiemelkedőnek tekinthető a veszprémi Viola utca víz- és szennyvízvezetékek rekonstrukciója, ahol az ellátó vízvezeték mellett az ÉDÁSZ medencét is töltő NA400 ac vízvezeték bélelése is megvalósult több, mint 400 méter hosszúságban. Várpalotán a Jókai utcai vízvezeték rekonstrukció tekinthető különlegesnek abból a szempontból, hogy a társközművek a nyilvántartásokra fittyet hányva rendszeresen és módszeresen a

vízvezeték fölött húzódtak. Itt a földmunkák elvégzése gyakran „régészeti” tevékenységgé alakult, ahol a vízvezetékkel kellett kézi földmunkavégzéssel, különböző feszültségű, vagy robbanásmentes vezeték közötti bujkálással feltárni.

Nagyvázsonyi Üzemvezetőségünk üzemeltetési épületének felújításával a végére értünk a több évet átölelő és a munkakörülmények javítását célzó épület felújítási programunknak. Az épület felújítás időszakában az üzemvezetőség elvégezte tervezett rekonstrukciós munkáit is.

Ajka és Pápa környéki kőlégtárai Bakonygyepes vízellátását tették biztonságosabbá az Ajka-Magyarpolány NA600 távvezetékéről lecsatlakozó, Bakonygyepes településrészt ivóvízzel ellátó vezeték rekonstrukciójának elvégzésével.

A Zirci Üzemelnökség működési területén a zirci Zrínyi utcában cseréltünk ki mintegy 130 méter NA100 ac csövet D110 KPE-re. A munkát az aszfaltozási munkákhoz kapcsolódóan, soron kívül kellett végezni, ami előnyös volt mind a felhasználóknak, mind nekünk. Az érintett területen a felhasználók talán jobban várták az ivóvízvezeték kiváltását, mint az útburkolást. Az utóbbi időszakban a gyakori

vízhiányok miatt rendszeressé váltak a bejelentések. A nyáron felgyorsult jelenségre jellemző, hogy a kérdéses vezetéken a kiváltások elvégzése alatt is három újabb csőtörés keletkezett.

A tervezett munkáink közül már megvalósult Zircen az Alkotmány utcai NA100 ac vízvezeték kiváltása D160 KPE-re, mintegy 250 méter hosszúságban. Az Alkotmány utca utolsó, eddig még ki nem váltott vízvezeték szakasza is rossz állapotba került, gyakran meghibásodott. A csere elvégzésével a szolgáltatás minősége a korábbihoz képest jelentősen javulni fog.

A legnagyobb léptékű feladat Zirc városában a Kossuth utcai NA100 ac vízvezeték kiváltása D200 KPE és D110 KPE-re, aminek jelenleg még csak az előkészületei zajlanak. Ez leginkább a vízjogi létesítési engedély kiadásának csúszása következtében alakult így, mert a hatóságok részéről a munkaerőhiány és a szabadságolások következményeként akadozott a feladatellátás. A kiváltandó vezeték hossz, kétoldali vízvezetés mellett, összesen mintegy 1100 méter. Az érintett vízvezeték több, mint 40 felhasználót és egy komplett ipari területet is érint. Szeretnénk elvégezni idén a kiváltásokat teljes hosszon, mivel azokat a 82-es

számú főközlekedési út mentén kell kivitelezni.

A Gördülő Fejlesztési Terveknek megfelelően több szennyvíztisztító telepünkön készültek fejlesztések mind gépészeti, mind épületek, építmények vonatkozásában. Ezeket többek között az is lehetővé tette, hogy a tavaly lezajlott üzemeltetési szerződések egységesítése következtében, a korábban bérleti üzemeltetésben lévő telepek nagy része most már vagyongazdálkodásban van. Az említettek mellett, a második félévben, vár ránk még néhány szennyvízcsatorna rekonstrukció megvalósítása, melyek az építési engedélyek kiadásánál már említett anomáliák miatt késlekednek.

Ebben az évben már elkészült, illetve elvégezni tervezett feladatok ismeretében tettük meg az önkormányzatok felé javaslatunkat a 2019-2033. időszakra szóló Gördülő Fejlesztési Tervekre. Bízom abban, hogy a jövő évben is legalább ilyen mértékben tudunk feladatokat végrehajtani.

Renkő Ádám

Ivóvíz vezeték kiváltása Zircen

NYUGDÍJAS TALÁLKOZÓ

SZENIOROK DÉLUTÁNJA A MÚZEUMBAN

Nagy érdeklődést keltett a meghívott „szeniorjaink” körében az első Nyugdíjas Találkozó, melynek a veszprémi Víziközmű Múzeum szolgált helyszínéül. A rendezvény időpontja, az első őszi hónap első péntek délutánja, egy kicsit szimbolikus is lehet a hagyományteremtésre. A résztvevő nyugdíjasokat, a Veszprémi Üzemmérnökség, a Központ és a Nagyvázsonyi Üzemvezetőség volt dolgozói alkották. A „kis” csapat létszáma csaknem elérte a 70 főt.

A rendezvényt Kugler Gyula vezérigazgató úr nyitotta meg, aki a BAKONYKARSZT Zrt. nevében kívánt mindenkinek kellemes időtöltést és a szerény állófogadás elfogyasztásához jó étvágyat. A nyitóbeszéd végén vezérigazgató úr biztatta és invitálta a résztvevőket a múzeum adta lehetőségek kihasználására és akár közös időtöltésre is a múzeumkertben.

A megnyitót követően a három csoportra osztott vendégsegereg elindult a két épületbe és az udvarra, ahol elkezdődtek a „tárlatvezetések”, melyeket a nyugdíjas-társak közül Sulák Vince és Imreh László volt kollégáink, illetve a jelenleg is cégünk aktív munkatársa Somodi Ferenc fergeteges előadása jelentett. Egy kis záporosó ugyan megzavarta

az indián nyári délutánt, de a „váratlan vendég” szerencsére hamar elhagyta a múzeumkertet, így folytatódhatott a tervezett program. Az előadások meghallgatását és a szendvicsek, finom házi készítésű sütemények elfogyasztását követően, késő délutánig nosztalgiáztak a vízmű nyugdíjas munkatársai a múzeumkertben. A különleges esemény jó néhány pillanatát sikerült lencsevégre kapni, ami remélhetőleg kellemes emlékül szolgál.

Ráki Erika

NÍVÓDÍJAS ÜZEMMÉRNÖKSÉGVEZETŐ

A számmisztikában jelentős szerepük van a „mesterszámoknak”, melyek közül az egyik a 33. Makai Ferenc, a Várpalotai Üzem-mérnökség vezetőjének életéről, főként az ideai augusztus utolsó napját tekintve, biztosan sok különös szimbólumot fogalmazna meg egy numerológiában jártas elemző.

– Magam is elgondolkodtam, hogy vajon van-e valami különös jelentése annak, hogy a harmincharmadik Várpalotai Napokon kaptam az önkormányzat elismerését, amikor éppen harminchárom éve dolgozom Várpalotán, – hívja fel figyelmemet egy érdekes száma-zonosság-ra Makai Ferenc, aki az említett napon vette át a Várpalotai Napok nyitóünnepségén a város polgármesterétől, Talabér Mártától a Waldstein János nívódíját, amit a város gazdasági életének fellendítésében, a városfejlesztésben tanúsított tevékenységért adományoz a város önkormányzata.

A nívódíjat a jogász, főispán, műgyűjtőről nevezték el, aki tagja volt a Magyar Tudományos Akadémiának, és felesége, Zichy Terézia grófnő révén lett a palotai kastélyuradalom tulajdonosa. Az 1860-ban leégett Zichy-kastélyt rendkívüli igényességgel újjáépít-

tette a kor egyik legjobb építésze-vel, Ybl Miklóssal. 1861-ben ispo-tályt alapított a településen, majd pedig könyvtárat, kép- és régiség-tárat hozott létre Várpalotán.

A nívódíj névadójának várpa-lotai kötődéseiről beszélgetve teszem fel a nívódíj idei kitün-tetettjének a kérdést: mit jelent számára a város, Várpalota?

– Azt például, hogy gondjait, eredményeit magaménak érzem, de azt is, hogy a hét minden nap-ján legalább nyolc órán át palotai vagyok, – fogalmazza a választ. – Bár Balatonkenesén születtem és onnan Bajára mentem tanulni, utána pedig Veszprémbe kerültem, ahol a családommal éltem és élek ma is, azért a több mint három évtized szinte „tösgyöke-res” várpalotai-á-vá vált.

– A BAKONYKARSZT Zrt. jogelődjével a Veszprém Megyei Víz- és Csatornamű Vállalattal 1977-ben kötöttem tanulmányi szerződést. Emlékszem a szoba-társaimmal leesett az állunk, mi-kor a nagy fekete Volga bekanya-rodott a kollégium udvarára és kiszállt belőle Bendicsek József vezérigazgató úr. Nem semmi volt indulásként egy diáknak!

Egy évvel később már a legen-dás Szeglethy utcai központban dolgozott a Harsányi István által

irányított szolgáltatási osztályon, Németh Lajos csoportjában. Üze-meltetési engedélyek felülvizs-gálata, állapotörögztítő tervek ké-szítése, egyszóval irodai munka volt a feladata. A katonaidejének letöltését követően, 1981-ben helyezték át a Szekeres József – Szoboszlai Zoltán vezette Veszprémi Üzem-mérnökségre, ahol is a megyeszékhelyen kívüli telepü-lések vízellátásáért felelt.

– Ekkortájt a vízkorlátozási terv bizony fontos dokumen-tum volt, sokszor kellett „kife-szűlnünk”, hogy a vízigényeket ki tudjuk elégíteni. Jó iskola volt, jó kollégákkal. 1984-ben átkerültem Zirc-re helyettesí-teni. El kell ismernem, az otta-ni szaktársak sokat segítettek abban, hogy ez a három hónap sikeres legyen. Még egy sokat emlegetett protokoll szemle is belefért, – emlékezik vissza az ősidőkre Makai Ferenc.

Hogy mi volt az a protokoll szemle? Hát az a fajta elle-nőrzés, amikor sok külsős és központos munkatárs eléggé el nem ítéhető alapossággal szemlélte meg a telepeket, ahol még a fűszálakat is párhuzam-osra gereblyézték, és közben a többi üzem-mérnökség-ve-zető kolléga halálra cikizte az

ellenőrzöttet. Természetesen mindezt később visszakapták.

– 1985 tavaszán hívtak a központba, ami azért kétes ér-tékű dicsőség volt, ugyanis nem mondták meg előre, széna vagy szalma. Azt máig nem tudom, hogy Zircet akarták-e megmen-teni tőlem, vagy tényleg volt ab-ban a három hónapban valami sikeres is, de tény, hogy Szabó Béla főmérnök és Harsányi Ist-ván osztályvezető urak azonnal a tárgyra tértek: feladat van szá-momra Várpalotán. Természe-tesen rajtam áll, hogy vállalom vagy vállalom. Mit mondhattam volna: vállalom.

Így került harminchárom esztendeje a Várpalotai Üze-mérnökségre Makai Ferenc. Ki-próbált, és hát őt is „kipróbáló” társaságba került, köztük olyan emberekkel, akik nem csak kivá-ló ismerői voltak szakmájuknak, de a vállalat alapításától, illetve a kezdetektől itt dolgoztak, kö-tődtek ehhez a munkahelyhez.

– Varga József üzemvezető, Kemény Lajosné vezető ad-minisztrátor, Schwartz Géza üzemvezető, Rozmán Ferenc, Winter István, Buza István sze-relők, hogy csak néhány nevet említsek a teljesség igénye nél-kül. Akkor még kilenc települé-sen üzemeltettünk vízellátó, és egy településen szennyvízel-vezető hálózatot, több mint száz fős kollektívával.

Ma tizenegy település vízel-látó, és tizenhárom település szennyvízelvezető rendszerét üzemeltetjük ötvenhét fős csa-pattal! Persze, azóta eljutottunk az MTZ-től a Caterpilárig, a Cik-lon kompresszortól a JCB verő-fejig és a „Varga szivattyú”-tól a Hondáig. Lecseréltük a Barkasok-at és az üzemvitelt is korszerű folyamatirányító berendezések és számítógépek vezénylik.

Amikor Palotára kerültem, az éppen elkészült Berhida-Ösi vízel-látó rendszeren kellett a vízbekö-téseket elkészíteni. Minden lakos rögtön akarta és persze tegnapra!

(fotó: Szabó Péter Dániel)

← Azonnal kiderült számomra: ütőképes gárdával dolgozhatok együtt. Jöttek sorra a nagy munkák és a csőtörések. A Bántai 600 mm-es vezeték fektetése és üzembe állítása, az ajkai és pápai építészeti vezetőségek irányításával, a 400 mm-es csőtörések, mikor Várpalota két órán belül leürült és totális volt a vízhiány, vagy a berhidai 300-as, mikor egész nap dagonyáztunk a mocsárban, amúgy mínusz tíz fokban. Átvészeltünk egy Berhidai földrengést, amikor is hol magunkon, hol pedig a károsultakon igyekeztünk segíteni. Szóval nem unatkoztunk. Aztán jött a „nagy dobás”: a „japán projekt”. Hat településen megépült 133,4 km szennyvízcsatorna, 6534 bekötés, 20 hálózati átemelő és 5 szennyvíztisztító telep 1995 és 1998-között. Egy évre rá elkészült 27 km vízvezeték, 726 házi bekötés, 7 nyomásfokozó és 3 medence, és mindeközben elviseltük 130 km gázvezeték fektetését. Nagy menetelés volt, sok munkával és sok-sok túlórával.

Hogy jól tették a dolgukat, mi sem bizonyítja jobban, mint az, hogy 2001-ben a szennyvízprojektet és a közreműködők közül Makai Ferencet a vízügyi ágazatban elérhető egyik legrangosabb szakmai elismerésben, Lampl Hugó díjban részesítették.

– Az a kitüntetés az összes kollégám érdeme is volt, no és persze a feleségem támogatása nélkül mindez nem lett volna lehetséges, mint ahogy a mostani elismerés sem. Amiben szintén a közös, az együttes munka testesül meg. Ahogy a Waldstein János nívódíjra tett kitüntetési javaslat is fogalmaz: „Munkája és kollektívája odaadó munkáját jelzi a városunkban folyamatos, vízhiányoktól mentes, kiváló minőségben szolgáltatott ellátás... A Várpalotát elkerülő 8-as számú főútvonal építése több kilométernyi üzemelő víz- és szennyvízvezeték zökkenőmentes áthelyezését, kiváltását tette szükségessé, a lakossági ellátás megzavarása nélkül. A több százmilliós víziközmű projekt kiváló minőségben, határidők betartásával valósult meg az irányításával.”

L.P.

TEKERAKARSZT 2018.

Idén, immáron hatodszorra került megrendezésre a TEKERAKARSZT, azaz a BAKONYKARSZT Zrt. kerékpáros közösségépítő programja. A cikk írójaként, igen (pozitívan) elfoglalt nézeteket vallok a kerékpározással kapcsolatban, ennek ellenére, sajnos, csak első alkalommal tudtam részt venni ezen a már nagy múltúnak mondható rendezvényünkön. Jelentősebb tapasztalatom a hegyi-terepi körülmények közötti kerékpározással kapcsolatban, de a Balaton, az sajnos ez idáig, legalább is, kimaradt. Nagyon vártam hát a túrát, és azt, hogy milyen szép helyeken fogunk kerekézni. A szervezésben idén is Koós Máté kollégánk segített, akinek ezúton is megköszönénk mindezt.

A kitűzött dátum július 14-e, szombat, időjárási szempontból szerencsére „optimális rendelés”-nek bizonyult. Így szembeszél, eső nem zavart be a kikapcsolódásba. Természetesen, az indulás tervezett időpontja nem valósult meg. Már kezdéskor kb. fél óra mínuszát „szedtünk össze” a tervhez képest. A bátor, vállalkozó szellemű társaság 20 főt számlált. A várakozásaimnak megfelelően, mindvégig jó hangulatúnak bizonyult a túra, amit nagyban segített a különböző védőital-márkák tüzetesebb vizsgálata is.

A kerekedés tempója alkalmazkodott a csoport különböző igényeihez, így gyakran lassítottunk, s ha kellett megálltunk. A táv így sem volt kevés

első hallásra (másodikra sem feltétlenül...), hiszen összességében 78 kilométer kerékpárutat hagytunk magunk mögött. Sok szép helyen jártunk ezalatt (Pl: Balatonfűzfő, a balatonvilágosi magas part, Tihany...), de meg kellett állapítanom, hogy nem volt baj az, hogy Mountain Bike-al jöttem, mert sajnos a kerékpárút minősége hagy némi kívánnivalót maga után (szűk és sok helyen rossz minőségű). Kifejezetten veszélyesnek tetszett, nekem nem tetszett, a Siófok belterületén „kialakított”, azaz járda és közút, kerékpárút sem. Mindez azonban nem szegte kedvünket. A táv utolsó harmadára, egy kései ebéddel és némi frissítővel készültünk rá, a Szántódi révnél található étteremben. A „kompozás” az előzőek után kifejezetten jól esett, és nagyban színesítette a napi programot.

A tervezett beérkezés kicsit késeire sikeredett ugyan, igaz voltak velünk gyerekek is a túrán. Balta Bernadett kollégánknak kislánya és kislánya, Zsófia és Zsombor mindvégig hősiiesen helytálltak a nap folyamán. Nekik ezúton is külön gratulálok mindannyiunk nevében.

Az első „tekerakarsztos” élményem során szerzett tapasztalataim alapján mindenkit csak bátorítani tudok a részvételre. Nem kell megijedni a távtól, mert a jó társaság és a jó hangulat feledteti a tekerés monotonitását!

Renkó Péter

ERZSÉBET IGAZI NYUGDÍJAS LETT

Az első nyári hónap kezdetén lett igazi nyugdíjas Gyurán Erzsébet, aki három és fél évtizedet dolgozott az Ajkai Üzem-mérnökségen, és az idei évtől „A BAKONYKARSZTÉRT” érdemem büszke tulajdonosa. A Veszprém Megyei Víz- és Csatornamű Vállalat Ajkai Üzem-mérnökségén, 1984 májusában kezdett dolgozni, mint anyagnyilvántartó és könyvelő.

– A nők 40 éves munkaviszony utáni nyugdíjazási lehetőségét kihasználva 2011 tavaszától, mint nyugdíjas dolgoztam az üzem-mérnökségen, de akkor, az „első nyugdíjazást” követően nem változott meg semmi a „munkavállalói életben”. Továbbra is ugyanazt a munkát végeztem munkaidőben és azon kívül is. Ez most alapvetően megváltozik.

A változást nemcsak Erzsi ke érzelki, hanem a közvetlen munkatársain túl az egész vízműves közösség, hiszen 1993 óta tartó kurátorságáról is lemondott a Vízmű Dolgozói Alapítványnál, ahol folyamatosan intézte a rászoruló kollégáink alapítvány általi segítését. Neki köszönhető több orvosi segédeszköz beszerzése és lelkiismeretes üzemeltetése, fenn-

tartása. De nem csak ezért érzékelhetik sokan „hiányát”. Munkáját pontosan, precízen, lelkiismeretesen végző munkatárs távozott „hivatalosan” az Ajkai Üzem-mérnökség kötelékéből, akire minden munkahelyi vagy munkaidőn kívüli közösségi programban lehetett számítani a munkában, a részvételben.

– Szívesen foglalkoztam, az elmúlt 25 évben a Dolgozói Alapítvány ügyes-bajos dolgaival. Az eszközök, melyeket vásároltam az alapítvány megbízásából egészségmegőrzés céljára, kölcsönözhetőek, nagy szimpátiának örvendenek üzem-mérnökségünk dolgozói körében. Szívesen vették, veszik igénybe a vércukor és koleszterinszint mérésének lehetőségét is. Mindig is örömet okozott számomra, ha valakinek úgy a munka, mint más egyéb téren segíteni tudok, – teszi hozzá Erzsi.

A könyvelő szakmája nem mondhatni, hogy annyira izgalmas, mint inkább monoton, ezért a közösségért végzett tevékenységén túl a szabadidejét, amiből ezután jóval több lesz, változatosan próbálta kihasználni, eltölteni korábban is. Unatkozásra nem hagyott időt, hiszen a már említett tevékenységein

túl sokat foglalkozott grafológiai elemzésekkel, és a keresztrejtvények sem álltak, állnak távol tőle. Az a típusú rejtvényfejtő, aki nem sajnálja a fáradságot arra, hogy egy levelezőlapra ráírja, és elküldje a megfejtéseket. Ezt a tevékenységet egyfajta kihívásként is tekintette. Sok mindent nyert már. A könyvektől a szépségápolási szerekig, a vacsorameghívástól az ausztriai Szafari-park látogatásig, a herendi porcelántól a természetgyógyászati kezelésig széles a paletta. A grafológia tudományát, amit egy kicsit szintén szabadidős tevékenységnek tekint, három éves képzés során az Egerben működő Országos Írásszakértő Intézet tanáraitól sajátította el.

– Gimnazista koromban az egyik könyvtári látogatásomkor kezembe került egy grafológia könyv. Beolvastam, aztán leültem, s azon vettem észre magam, hogy nem tudom letenni, otthagyni. Kikölcönöztem. Aztán teltek az évek, hiába éreztem affinitást e tudomány megismeréséhez, nem oktatták sem egyetemen, sem főiskolán. A nagy multi-vállalatok megjelenésével aztán, melyek dolgozóik felvételéhez, alkalmazásához grafológiai vizsgálatokat is igénybe vettek, vesznek, sorra indultak a magániskolák, mint amilyenén én is végeztem Egerben, s melyek jelenleg is nagyon színvonalas oktatást tudnak nyújtani hallgatóiknak.

A sokféle foglalatosság mellett azonban a legvonzóbb, legkedvesebb az a törődés, amivel öt gyönyörű unokáját „halmozza” el.

– Amikor tehetem, körülöttük tüsténkedem. Beáta lányomnak, aki Kapolcson él, két lánya és egy fia van. Anita lányommal itt, Ajkán szinte egymás mellett lakunk. Ő egy lány és egy fiú unokával ajándékozott meg. Örömmre, a gyer-

meim gyermekei is nagyon ragaszkodnak egymáshoz, amit én minden erőmmel próbálok segíteni.

A nagymamai törődés „megtestesülését” jelentik a rendszeres családi ebédek. Kapolcsról gyakran jönnek hozzá, s sokszor nála is alszanak az unokák, olykor mind az öten. A családi összetartás példáját a szülői házból hozta magával Erzsi.

– Nagyszüleimet a Felvidékről, Gömörből telepítették át Borsodba, a szüleimet pedig a Dunántúlra. Amikor a nagyapám beteg lett, nem akart elköltözni a Dunántúlra, ezért mi költöztünk oda, hogy ápolni tudják a szüleim. Édesapám Vadnán kapott állást. A nagypapa halála után visszatértünk a Dunántúlra, Ajkára.

Érettségi után közgazdasági kiegészítőt végzett, és Vadnán a helyi tsz-ben dolgozott könyvelőként. Aztán a „szülőföldvonzása” visszahozta Ajkára, ahol a gyermekei születését követően, a gyes után a Közületi Szolgáltatónál főkönyvi könyvelőként helyezkedett el. Később a Szolgáltató üzemet összevonták a Városgazdálkodási Vállalattal, s a VGV-nél pedig még több túlóra volt, aminek teljesítése a gyerekek mellett egyre bajosabb lett.

– Váltanom kellett, és akkor sikerült elhelyezkednem a vízműnél, ami aztán az egész aktív munkás életemet jelentette. Azzal, hogy „utódomnak”, Szabó Gábornak szép fokozatosan mindent átadtam, ez megszűnt. Most aztán igazán a magam ura vagyok, tehetem, amit szívesen teszek, bár konkrét elképzelések nem fogalmazódtak meg bennem, nincs „bakancslistám”. Úgy gondolom, hogy ezután mit teszek, mivel foglalkozom azt igazán a gyerekeim és az unokáim irányítják.

L. P.

20 ÉVE TÖRTÉNT – 20 ÉVE ÍRTUK

Új „vízműves centrum” a város peremén

Költözött a központ

Korábbi lapszámunkban hírt adtunk arról, hogy szervezeti változások történtek a részvénytársaságunknál. Ahogy azt Harsányi István vezérigazgató elmondta: a részvénytársaság alapvető célként jelölte meg, hogy a legkisebb költségre való törekvés jegyében rendszeresen tekintsük át szolgáltatási tevékenységünk teljes folyamatát. A mostanság kialakult helyzetben ez azt jelentette, hogy a kapacitás kihasználásának fokozása kisebb létszám alkalmazását tette, teszi lehetővé. Mindez nem egyszerűen létszámcsoökkentés, hanem a feladatok célszerű csoportosítása is, ami május elejétől szervezeti változtatásokban tükröződött.

A változások látható jelei szeptember-október fordulóján, ha úgy tetszik, „fokozódtak”. A társaság központja kiköltözött a Pápai útra, a veszprémi üzemtechnikusok „tőzsomszédjává”.

– Az ésszerű gazdálkodás jegyében a részvénytársaság igazgatósága már korábban határozatot hozott arról, hogy a központi irodáknak is helyet adó Budapest úti épületegyüttest értékesíti. Az elképzelést a közgyűlés a múlt esztendőben egyhangúan megszavazta. A felhatalmazással élve az épület nagy részét már eladtuk. Ezért és az átszervezésből adódó elhelyezési párhuzamosságok feloldása is indokolta, hogy kiköltözzünk a Pápai útra.

A központ kiköltözésével egy igazi vízműves centrum alakulhat ki. Az újonnan épült „fejépület”, amely főként az ügyfélszolgálat számára teremtett európai körülményeket, a központi laboratórium, a központi raktár és az új szociális blokk: öltöző, fürdő,

melegítőkonyha, mind-mind ezt a lehetőséget erősíti.

– Az sem megvetendő, – utal a vezérigazgató a Budapest úti épületben történt korábbi betörésekre, – hogy biztonságtechnikai, vagyonvédelmi szempontból is jobban megfelel az elhelyezés a korszerű követelményeknek. Azt

pedig, hogy a belvárosból ide a város peremére kerültünk ellensúlyozza a jobb elhelyezés a jelentős területű parkoló, s az is kedvező, hogy az épület főbejáratától néhány méterre van a helyi járatú buszvégállomás.

Mint azt Harsányi Istvántól megtudtuk, az ügyfélszolgálat

melletti előcsarnok közösségi rendezvényekre is alkalmas. A helyiséget nem csak vízműves rendezvényekre vehetik majd igénybe, hanem a társaság felajánlja civil szervezetek számára is. A szorosabb ügyfél és közönségkapcsolat kialakítására is számos alkalmat kínál az új „vízműves centrum”.

rakóterek tervezettnél kisebb üteme. Ezáltal a telepek alulterheltek, hatások nem kielégítő és társaságunk árbevétel csökkenése is jelentős.

A társaság első félévi árbevétele elmaradt az időarányostól és az éves tervhez viszonyítottan 43 %-osra teljesült. Ebben jelentős szerepet játszik a vízáraleltalvasási és számlázási két havi gyakoriságából adódó átmeneti árbevétel kiesés is, mivel a júniusban leolvasott és elfogyasztott vízmennyiség árbevétele csak július, augusztus hónapokban realizálódik. Ugyanakkor a szolgáltatás költségei már júniusban megjelennek.

Összességében megállapítható, hogy a társaság gazdálkodását az év első felében a kiegyensúlyozottság jellemezte. Az üzemeltetés, a beruházások és rekonstrukciók finanszírozása folyamatos és zavartalan volt. A társaság a tervezett béremeléseket időben végrehajtotta.

Az Igazgatóság az első félévi gazdálkodásáról szóló jelentést elfogadta.

Tomózer József

Az új központ a „megfelelt régi” épülettel

Új „vízműves centrum” a város peremén

Költözött a központ

Korábbi lapszámunkban hírt adtunk arról, hogy szervezeti változások történtek a részvénytársaságunknál. Ahogy azt Harsányi István vezérigazgató elmondta: a részvénytársaság alapvető célként jelölte meg, hogy a legkisebb költségre való törekvés jegyében rendszeresen tekintsük át szolgáltatási tevékenységünk teljes folyamatát. A mostanság kialakult helyzetben ez azt jelentette, hogy a kapacitás kihasználásának fokozása kisebb létszám alkalmazását tette, teszi lehetővé. Mindez nem egyszerűen létszámcsoökkentés, hanem a feladatok célszerű csoportosítása is, ami május elejétől szervezeti változtatásokban tükröződött.

A változások látható jelei szeptember-október fordulóján, ha úgy tetszik, „fokozódtak”. A társaság központja kiköltözött a Pápai útra, a Veszprémi Üzemtechnikusok „tőzsomszédjává”.

– Az ésszerű gazdálkodás jegyében a részvénytársaság igazgatósága

már korábban határozatot hozott arról, hogy a központi irodáknak is helyet adó Budapest úti épületegyüttest értékesíti. Az elképzelést a közgyűlés a múlt esztendőben egyhangúan megszavazta. A felhatalmazással élve az épület nagy részét már eladtuk. Ezért és az átszervezésből adódó elhelyezési párhuzamosságok feloldása is indokolta, hogy kiköltözzünk a Pápai útra.

A központ kiköltözésével egy igazi vízműves centrum alakulhat ki. Az újonnan épült „fejépület”, amely főként az ügyfélszolgálat számára teremtett európai körülményeket, a központi laboratórium, a központi raktár és az új szociális blokk: öltöző, fürdő, melegítőkonyha, mind-mind ezt a lehetőséget erősíti.

– Az sem megvetendő, – utal a vezérigazgató a Budapest úti épületben történt korábbi betörésekre, – hogy biztonságtechnikai, vagyonvédelmi szempontból is jobban megfelel az elhelyezés a korszerű követelményeknek. Azt pedig, hogy a belvárosból ide a város peremére kerültünk ellensúlyozza a jobb elhelyezés, a jelentős területű parkoló, s az is kedvező, hogy az épület főbejáratától néhány méterre van a helyi járatú buszvégállomás.

Mint azt Harsányi Istvántól megtudtuk, az ügyfélszolgálat melletti előcsarnok közösségi rendezvényekre is alkalmas. A helyiséget nem csak vízműves rendezvényekre vehetik majd igénybe, hanem a társaság felajánlja civil szervezetek számára is. A szorosabb ügyfél és közönségkapcsolat kialakítására is számos alkalmat kínál az új „vízműves centrum”.

L. P.

ŐSZI NAPOK A „CSEND VÖLGYÉBEN”

Már jóval túl a delelőjén is szokatlanul erős, őszei napfényben még mindig harsány zöld a ház melletti kert frissen kaszált füve. A házigazda, Szűcs Zoltán a látogatóra tekintettel abbahagyja a kertápolást. Elhallgattatja a fűnyírót, s egy csapásra érzékelhető az e vidékre jellemző nyugalmasság.

A „csend völgyének” karéján fekvő kert végében, a szőlőtövek opálos kék fürtjei jelzik, háló kell rájuk, mert a seregélyek még megelőzik a háziakat, és akkor odalesz a „saját bor” alapja. A hamisítatlan ősz közeledtét jelző tőkéken túl, a távolban tényleg tenyérnyi tányérnak tűnő, amúgy tizenkét-tizenyolc méteres átmérőjű parabolaantennák látványa töri meg a természetes kék ég, zöld föld horizontot. Jelképe annak, hogy a völgy nemcsak a természetes, de a rádiófrekvencia-csend vidéke volt korábban, úgy négy évtizede, amikor az úrtávközlési állomást ide telepítették, Taliándörögdre.

– Akkoriban a Magyar Posta diszponált felette, aztán többször váltott „gazdát”. Úgy tudom, hogy még magántulajdonban is került. A falu gazdasága szempontjából korábban kedvező volt, hiszen az állomás gazdája fizetett iparüzési adót az önkormányzatnak. Manapság már nem, így aztán a jelentősége alaposan megkopott, akár a községből odavezető betonút. Ha valaki fiatalabb embernek kedve támad megtapasztalni, hogy milyen volt például az M7-esen autózni fél évszázaddal ezelőtt, akkor hajtson ki a faluból Őcs felé, aztán

az „úrállomásig” meglátja, – teszi hozzá a mosolyogva a házigazda, és jóval közelebbi, úgy légvonalba 8-900 méterre fekvő szülőházának látványára is felhívja a figyelmem.

Az idő múlásán morfondírozva, már csak gondolatban teszem hozzá, hogy már tizenhárom éve annak, hogy az egyetlen magyar úrtávközlési földi állomáson megszünt az üzemszerű működés, és az épületet, illetve berendezéseinek jelentős részét műemlékké nyilvánították. Az állomás akkor nyugdíjba került, akárcsak a látványt adó kert gazdája, Szűcs Zoltán most, a múltó nyár derekán.

Talán azért is ötlik fel a párhuzam, mert majdnem egy időben „kezdték”. Az úrtávközlési állomás építésének idején jelentős fejlesztések jellemezték a Veszprém Megyei Vízfűtési és Csatornamű Vállalatot. A műszaki-technikai fejlődés egyik, ha nem a legjelentősebb példái az ebben az időszakban kiépített üzemvezetőségi diszpécserközpontok, melyeket folyamat-szabályozó műszerekkel szereltek fel. Az egyes régiók szolgáltatási rendszerének egymáshoz is kapcsolódó irányítási rendszerének kialakításában pedig az jelentette az első lépést, hogy 1975-ben a vállalat megvásárolta a kiépítette az URH-hálózatot. Akkoriban „született meg” a vízmű egyik sikerterméke a POLIDOM műanyag épületcsalád is, amit 1980-ban kezdtek gyártani. Az egy-egy régió vízszolgáltatását irányító egységek közül a legfiatalabb volt az 1974-ben alakult Nagyvázsonyi Üzemvezetőség, ahol az 1978-ban újonnan megépült üzemviteli épületben berendezték azt, az akkor legmodernebb automatizált irányító központot, ami a vízügyi ágazatban mintául is szolgált. A korszerű technika segítségével a '80-as években a Balaton-felvidék 20 törpe vízművének és 3 átemelő telepének működését irányították a nagyvázsonyi központból.

– A diszpécserközpont indulásakor lettem én is vízműves, – emlékezik vissza Szűcs Zoltán.

– Talán az a fejlesztés adta a lehetőséget, hogy Dörögd közelében találjak munkahelyet, s lettem ügyeletes szerelő az üzemvezetőség-nél. Igazából azonban a VÁÉV-nél, ahol már tanulóként is dolgoztam, nem tetszett a munkakör, s ezzel együtt az anyagi számításaimat sem találtam meg abban a vízvezeték-szerelő brigádban, ahová a katonai szolgálat után visszakérültem. Pedig még ma is jóleső érzés fog el, hogy Ajkán, Várpalotán vagy éppen Veszprémben lakások százain hagytam „kéznyomot”. Persze vízművesként is sok emlékezetes munkában, élményben volt részem. Még úgyis, hogy ügyeletes szerelőként kezdtem és negyven év után ugyanebből a „státuszból” jöttem el nyugdíjba. A beosztás nem változott, viszont az üzemvezetőség létszáma és a felállás igencsak más lett. Akkoriban majd' másfélszáz volt az egység létszáma, és 4 ügyeletes csoportban dolgoztunk, 12 órás váltásban. A csoportba egy-egy diszpécser, villanyszerelő, vízvezeték szerelő és gépkocsivezető tartozott. A munkahelyi környezet is nagyon más lett az elmúlt négy évtized alatt. Az akkor országos hírvívi kistérségi diszpécserközpontnak híre-hamva sincs, és az üzemvezetőség körzetében a hírneves VM990-esből is talán egy, ha akad hírmondónak.

A „nosztalgiazás” közben a kerti asztalra kerül egy vadonatúj emlékkönyv, tele képekkel, a nagyvázsonyi üzemvezetőség hajdani és közelmúltbeli életéből. A képek legtöbbször természetesen Szűcs Zoltán is „szereplője”.

– Az üzemegységi focicsapatunk, úgy 25-20 éve, – mutat rá az egyik képre. – Jó húsban voltam akkoriban, mosolyog a képen, majd egy kicsit elszomorodik. – Sajnos sokan már nincsenek köztünk abból a csapatból.

Az emlékkönyvet lapozgatva mesél a szakmáról, amiben 1980-ban mestervizsgát tett. Arról, hogy az utóbbi években rá és kol-

légáira bízták a szakmunkás tanulók gyakorlati oktatását, akik sikeresen vizsgáztak. Megemlíti, hogy kétszer választották meg munkavédelmi képviselőnek. Mesél a munkatársokról, és arról, hogy mi minden kötötte, köti nagyvázsonyi munkahelyéhez.

– Itt ismertem meg a feleségemet, aki a győri vízügyi technikum elvégzése után diszpécserként dolgozott Nagyvázsonyban, aztán a gyeset követően díjbeszédőként. Sajnos a későbbi leépítések őt sem kímélték, és elég sokáig volt munka nélkül – teszi hozzá kissé szomorkásan. – Néhány éve a helyi általános iskolánál dolgozik szerződéssel. Szereti a gyerekeket, akik pedig őt.

Amikor pedig fiáról ejt szót, ismét felderül és még vicces megjegyzést is tesz: – Az egy főre eső népegészségügyi ellenőrből viszont nagyon jól áll a családnak, mivel a Semmelweis Egyetem Egészségtudományi Karán ezen a szakon végzett a fiam és a barátnője is, akivel együtt él és dolgozik Budapesten.

A kerti beszélgetésünknek amolyan „díszlétül” szolgál a ház mögötti fészter, ami helyet ad a kazán fűtésére szolgáló tűzifának éppen úgy, mint a házigazda számszámainak, Külső falán számos, talán már évszázados, a paraszti munkához kapcsolódó munkaeszköz. Szó esik arról is, hogy Szűcs Zoltán miként tervezi nyugdíjas éveit. Sok mindent még nem tud róla mondani. Idősebben, a kert mellett, az egészsége karbantartására is törekszik. Fájós vállával éppen a tapolcai kórház fizioterápiáját látogatja, szinte napi rendszerességgel.

– Inkább csak azt tudom, hogy mit nem fogok csinálni, – jegyzi meg derűsen. – A menetmetszőmet például meghirdetem eladásra. Hej, de hány ezer menetet vágtam a horganyzott csöves időkből. Most már egyáltalán nem hiányolom ezt a szerszámot, és jó pár „vizes társát”.

L. P.

HUMÁN HÍRMORZSÁK

Munkaviszonyuk megszűnt

Etzl Zsolt csőhálózat és berendezés-szerelő, karbantartó, *Wenczel Imre* ivóvíz-szolgáltatási művezető (Ajakai Üzemmenökség);

Fillér Kornél csatornaüzemi és szennyvíztisztító-telepi gépkezelő, *Kispál Antal* csatornaüzemi és szennyvíztisztító-telepi gépkezelő (Zirci Üzemmenökség);

Jancsek György vízmérő-leolvasó, *Fehér Ádám* csőhálózat és berendezés-szerelő, karbantartó, *Szóllósy Attila* csőhálózat és berendezés-szerelő, karbantartó, *Róhrri Dávid József* lakatos (Várpalotai Üzemmenökség);

Kovácsné Hegedüs Andrea laboratóriumi technikus, *Pongrácz Zsófia* laboratóriumi technikus (Központi Laboratórium);

Kanyár Eszter tárgyeszköz-gazdálkodó, *Szabó László* palackozógép-kezelő, raktáros, gondnok és mintavevő (Műszaki Osztály);

Bódi Enikő hátralékkezelési ügyintéző, *Lukács Judit* hátralékkezelési csoportvezető (Értékesítési Osztály).

Új munkavállalók:

Etzl Zsolt csőhálózat és berendezés-szerelő, karbantartó, *Torma Róbert* István betanított csőhálózat és berendezés-szerelő, karbantartó, (Ajakai Üzemmenökség);

Laki Miklós csatornaüzemi és szennyvíztisztító-telepi gépkezelő (Veszprémi Üzemmenökség);

Bálint György Géza gépkezelő, *Tost József* csatornaüzemi és szennyvíztisztító-telepi gépkezelő (Várpalotai Üzemmenökség);

Kalmár Gábor csatornaüzemi és szennyvíztisztító-telepi gépkezelő, *Tölly Zoltán* csatornaüzemi és szennyvíztisztító-telepi gépkezelő (Nagyvázsonyi Üzemmenökség);

Csepeli Henriett fejlesztési ügyintéző (Műszaki Osztály);

Henn Bernadett laboratóriumi technikus, *Jónás Balázs* laboratóriumi technikus, *Kovácsné Hegedüs Andrea* laboratóriumi technikus, *Petrásné Parragh Györgyi* mintavevő (Központi Laboratórium);

Gelencsér-Tóth Orsolya hátralékkezelési ügyintéző, *Kuhárné Miklai Anett Edit* hátralékkezelési ügyintéző (Értékesítési Osztály).

Gratulálunk

Szeifer Viktoréknak kisfiúk Zalán (2018.08.01) születéséhez.

Búcsúzunk

Holczmann Attilától, a Várpalotai Üzemmenökség munkavállalójától, *id. Olasz Jánostól*, az Ajakai Üzemmenökség, *Cser Gábortól*, az Értékesítési Osztály, *Hartyányi Tamásné* től, a Műszaki Osztály, *Buza István* től, a Várpalotai Üzemmenökség és *Pintér Bélától*, a Zirci Üzemmenökség nyugdíjasától.

Stadler Emese

IN MEMORIAM BUZA ISTVÁN

...Szinte hihetetlen, hogy haláloed előtti napon a palotai vízmű udvarán még beszélgettünk, másnapi munkakezdekskor a kollégák pedig azzal fogadtak, hogy örökre eltávoztál.

1971 az-az év, amikor eljegyezted magad szerelőként cégünkkel, melyet aztán sok-sok éven át hűségesen szolgáltál. Szakszervezeti tisztségviselőként, üzemi tanácstagként sok ismeróst, barátot szereztél magadnak. 2008-ban már friss nyugdíjasként elsők között megkaptad A BAKONYKARSZTÉRT Érdemérmert.

Te voltál nekünk a BUZA PITYU, akihez mindig tudtunk fordulni hol szakmai tanácsért, útbaigazításért, hol baráti segítségért, amit sohasem tagadtál meg tőlünk. A vizes szakma csinját – binját ismerted, melyet aztán önzetlenül átadtál a fiatalabb generációnak.

A '70-es évek közepétől voltunk munkatársak, barátok. Az eltelt több mint négy évtized bővelkedett az általad szervezett kirándulásokban, foci meccsekben, humoros történetekben – igazi közösségi ember voltál.

Az ideai görögországi nyaraláson ismét rakoncátlankodni kezdett a szíved. A kinti, több napos kórházi kezelés után már betegem érteztél haza. Pihenés helyett azonban tovább folytattad a már megkezdett munkáidat. Ezt már nem bírta a megfáradt szíved.

Nyugodj békében!

K. K.